

date@hotmail.com

Eerste druk, 2013
© 2013 Jessy Tarini

ISBN: 9789048490363
NUR: 301, 455

Uitgever: Literoza, Zoetermeer
www.literoza.nl

Literoza

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

date@
hotmale.com
Jessy Tarini

VAN DE UITGEVER

We hebben er niet lang over hoeven denken of we dit debuut van Jessy Tarini in onze erotische serie zouden laten verschijnen.

Jessy Tarini beschrijft de datingverhalen van vijf vrouwen zonder franje en zonder enige terughouding!

Levens, liefdes en seks in een verscheidenheid van vormen, zoals ook de vrouwen verschillend zijn. Het is een onverbloemd boek geworden, de verhalen weergegeven al naar gelang de karakters en gevoelens.

Het is niet alleen de erotiek, die de lezer zal boeien! Aan humor, emoties, teleurstellingen, een verrassend gevoel voor de psychologische kant en originaliteit ontbreekt het evenmin.

Pittig, ondeugend, pikant. Zo kan dit boek omschreven worden.
Kortom: een bijzonder debuut!

VOORWOORD

Wij dragen dit boek op aan alle vrouwen (en ook aardige mannen)
van de hele wereld die op zoek zijn naar liefde, geluk en goede seks.

Het houdt je jong!

Jessy Tarini

WOORD VAN DANK

Hier is het dan... *date@hotmale.com*.

Nooit werkelijk gedacht dat het gepubliceerd zou worden, wél gehoopt!

De uitgever heeft laten weten dat het boek verschijnt in de serie 'Erotiek'. Klinkt boeiend, en hij zal zeker gelijk hebben, want deze verhalen gaan over het leven, over daten en over seks.

Maar seks hoort bij het leven! Het zou hypocriet zijn er in deze eeuw zedig over te zwijgen.

Ik weet wel zeker dat het boek zijn weg zal vinden. Elke vrouw zal zich erin herkennen. (En menig man misschien ook?)

We hebben toch allemaal onze gevoelens en drijfveren als het op liefde en seks aankomt?

Wat kan ik er nog meer over vertellen?

Lees en leef mee...

Toch wil ik op de eerste plaats een bijzonder woord van dank uitbrengen aan de uitgever van dit boek: Klaas van Eijkern. Hij gaat in zee met een min of meer gedurfd debuut en moet maar afwachten wat ervan komt.

Je moet het lef maar hebben.

En natuurlijk ook alle dank aan de mensen zonder wie het boek *date@hotmale.com* – wat een vondst, die titel, vind je niet? – nooit het levenslicht zou hebben gezien. Het moest immers geredigeerd en vormgegeven worden.

Dank jullie wel!

Jessy Tarini

DE CLUB VAN VIJF

Mag ik me even voorstellen? Jessy Tarini. Aangenaam. Naar ik hoop wederzijds!

Ik ben vijf vrouwen! Klinkt raar. Maar toch is het zo. Als je onze vijf namen combineert en er even mee goochelt, kom je er vanzelf achter.

En wie van de vijf ben ik dan wel? Ik ben Tamara. Ik ben tweeënveertig, gescheiden (daarover straks meer) en van beroep manicure/pedicure. Wat je moet weten voor je onze datingverhalen gaat lezen, is dat het idee voor dit boek werd geboren op mijn verjaardag. Precies, de eerste dag van mijn drieënveertigste levensjaar.

Vrouwen die denken dat de spanning en het avontuur op hun veertigste voorgoed zijn verdwenen, hebben het totaal bij het verkeerde eind. Ik zou willen zeggen: integendeel. Het leven begint pas bij veertig! Als je je er maar voor openstelt... Letterlijk en figuurlijk dus.

Goed. Mijn verjaardag. Ik had verschillende vrouwen uitgenodigd; vrouwen met wie ik bevriend ben geraakt in de loop der tijd. Je leert iemand beter kennen als je geregeld relax-tijd met elkaar doorbrengt. (De klant dan, terwijl ik mijn werkzaamheden ten uitvoer breng.) Een heerlijk, verzachtend, warm badje voor je nagels of tenen doet wonderen, alsof de buitenste lagen van je huid, ziel en zaligheid worden afgepeld en het binnenste zichzelf gewillig blootgeeft.

Daarom weet ik veel van mijn klanten en nog meer van degenen die mijn vriendinnen zijn geworden. Denk niet dat ik ooit zonder hun medeweten en toestemming uit de school zou klappen. Zo zit ik echt niet in elkaar. Als ik even trouw geweest zou zijn aan mijn man tijdens mijn ingeslapen huwelijk als aan vriendinnen en vrouwelijke bekenden, zou ik nu nog een geketend leven leiden. Maar dat is een

andere zaak. Ik krijg nog genoeg gelegenheid in dit boek om je de details verder uit te leggen.

Dit boek!

Het idee kwam dus ter wereld rond een uur of één 's nachts bij vijf glazen en (nog) twee flessen robijnrode, gloedvolle wijn op mijn ovale, gitzwarte salontafel. Wij zaten eromheen: Sylvia, Rita, Jes, Nicole en ik.

Sylvia, vijfendertig, langbenig en blond, verkoopster in een dure boetiek. Ik heb haar pas beter leren kennen toen ze tijdens een nagelbehandeling in tranen uitbarstte en mij vertelde dat haar baas haar na een relatie van vijftien jaar had laten stikken voor zijn wettige echtgenote. Een aangrijpend verhaal, zowel voor Syl als voor de legitieme ringdraagster. Meer daarover in een later hoofdstuk.

Rita. Nog altijd alleen, eenzaam en vrij onzeker na de dood van haar man, nu drie jaar geleden. Rita is drieënzestig. Haar twee dochters en een zoon zijn eerzaam gehuwd. Ze is zelfs al grootmoeder van vier kleinkinderen, waarvan er twee op het punt van trouwen staan, in elk geval al jaren samenwonen. Ze mag er best nog zijn, op haar leeftijd, vind ik. De likdoorn op haar rechterkleineteen is hardnekkig, maar niet zichtbaar. De rimpels horen bij haar gezicht dat doorleefd maar charmant is. De kapper weet nog steeds aantrekkelijke coupe soleil aan te brengen in het kapsel dat bij haar past: kort, in een goedgekozen blond-bruin en zacht golvend van nature.

Jessie, die je geen vijftig zou geven... Aan de buitenkant opgeruimd, goedgehumeurd. Intelligent ook. Anders zou haar baan als directiesecretaresse allang aan een ander zijn gegund. Ze heeft twee kinderen en een mooi salaris. Een vrouw die er mag zijn. Het is alleen jammer dat ze niet over de wrok heen kan komen, die haar echtgenoot in haar hart heeft achtergelaten toen hij op een dag, nu zes jaar geleden, met een wellustige achttienjarige de kuiten nam naar een van die zonnige eilanden in een azuurblauwe oceaan. Jes zou elke man draadloos om

haar vingers kunnen winden en het nog jaren in ademloze aanbidding door menig minnaar kunnen uitzingen. Maar ze is boos. Ze veracht mannen, daar komt ze tegenover seksegenoten gewoon voor uit. En welke vent ziet dat als een speelse uitdaging? Maar goed, een mens kan veranderen. Toch? Als de ware misschien ooit zou komen opdraven...

Nicole; geen klant van mij, maar een goede vriendin van Jes. Ze is vierenvijftig, hoogst artistiek. Voor zover ik weet heeft ze de Kunst-academie gedaan en verdient nu een aardige cent als beroepsfotografe. Jes vertelde me dat ze in haar leven twee relaties heeft gehad. Eén langdurige, bijna twintig jaar, met een dichter die zich had gespecialiseerd in het schrijven van pagina's lange sonnetten. Er waren zelfs dichtbundels van hem gepubliceerd. Op een dag had hij zijn spullen in een kampeerauto gezet en haar bezworen veilig terug te komen. Dat was niets nieuws, dat had hij eerder gedaan om weken later terug te komen met een lading inspiratie. Maar deze keer hadden ze zijn shirt, jeans en mobieltje teruggevonden op een rotsachtig strandje, ergens in het verre buitenland. Moet verschrikkelijk zijn nooit zeker te weten of en waar hij misschien lijfelijk nog ergens verkeert, of dat hij in de geest inspiratie ligt op te doen in hoger sferen... In elk geval ontmoette Nicole een paar jaar later een student, die helaas een eeuwige student en klaploper bleek te zijn. Na het in vrij korte tijd tweemaal controleren van haar banksaldo en het herstellen van de aanvankelijke schrik heeft Nicole hem pardoes op straat gezet. Ik kan haar geen ongelijk geven.

We zaten dus gezellig bij elkaar in het begin van de vroege uurtjes en ik hief mijn zoveelste glas van die avond. 'Op onze vrijheid!'

'Op onze vrijheid!' De schaal met borrelnootjes ging weer rond en ik wees gastvrij op de kaasplank waarop brie en camembert lagen gerangschikt tussen blauwaderige soortgenoten.

'Jongens, het moet op. En het stokbrood is nu nog vers en knapperig.'

Niemand liet zich lang smeken. Met het kaasmesje nog in haar hand slaakte Rita een diepe zucht. 'Weet je wat zo heerlijk is? Dat je even

niet op de klok hoeft te letten en thuis kunt komen wanneer het zo uitkomt. Dat je niet in angst hoeft te zitten en je niet schuldig hoeft te voelen omdat je er een avond uit bent. Dat gevoel, die ongerustheid, dat heb ik nog heel lang gehad...'

'Kan ik me voorstellen,' zei Nicole. 'Hoelang is je man nou ziek geweest?'

'Bijna twee jaar.' Rita legde het kaasmesje terug. 'Maar weet je... als je zo lang getrouwd bent met iemand en een goed huwelijk hebt gehad... Ach, je hebt het er graag voor over als je van iemand houdt. Frank en ik waren bijna veertig jaar getrouwd.'

'Je moet je nu toch wel alleen voelen?' Sylvia mengde zich in het gesprek. 'Die lange avonden... Nou ja, je kunt tv kijken. Ik weet nog dat ik helemaal van slag was na het uitgaan van mijn relatie. En vooral na een werkdag, als je aan ontspanning toe bent...' Ze rangschikte haar lange benen, die menig man hartkloppingen moeten hebben bezorgd. Geen wonder dat haar baas destijds overstag is gegaan toen hij haar dag in dag uit als adembenemende tiener om zich heen zag paraderen. Sylvia is nog steeds een verleidelijke bonbon. Compleet met strik om de doos zodat het uitpakken ervan al een presentje moet zijn.

'Och, alleen? De kinderen staan altijd voor me klaar als ik ze nodig heb. Ik mag helemaal niet klagen. Het is alleen dat je dat maatje mist. Zelfs toen Frank zo ziek was, was hij er tenminste nog. Je kon met iemand praten, overleggen...' Ze slikte even. 'Het was best moeilijk, met al die chemokuren en zo, maar hij wás er.' Ze glimlachte weer. 'Ik moet niet zo zeuren, natuurlijk. Het is alweer een tijd geleden en het leven gaat door, of je wilt of niet.'

'Het ligt eraan wat je er zelf van maakt.' Nicole voorzag een stukje stokbrood van een flinke klont brie. 'Jij hebt je huwelijk tenminste goed afgesloten. Jessie vertelde me dat de crematieplechtigheid indrukwekkend was. Heel warm en zo.' Ik vroeg me met schrik af of het woordje 'warm' in combinatie met een crematie wel goedgekozen was, maar niemand scheen er moeite mee te hebben. 'Ik weet niet hoeveel jullie van mijn leven weten? Maar de onzekerheid waar je mee te maken krijgt als je niet weet wat er precies met iemand is gebeurd,

is vreselijk. Ik heb er nachtmerries door gehad. Edmond, mijn eerste relatie, stond dan 's nachts aan mijn bed...'

Ik vond dat ik een ander onderwerp ter sprake moest brengen. Crematies en verdrinkingen passen niet echt bij een verjaardagsfeest. Dus zocht ik naar iets om de zaak wat op te vrolijken.

'We zijn allemaal nog jong genoeg. Het leven is nog lang niet voorbij. Rita, waarom zoek je geen leuke vriend? Mannen genoeg die nog een maatje willen!'

'Ik moet er niet aan denken.' Rita schudde haar hoofd zonder erover na te denken. 'Op mijn leeftijd? Al die oude baasjes die op zoek zijn naar een onbezoldigd verpleegster of huishoudster? Mijn dochter is een schat, die suggereerde ook al zoiets. Maar mijn zonen? Ik moet er niet aan denken.' Terwijl ik er nog over nadacht of ze met dat laatste haar zonen of de oude mannetjes bedoelde, ging ze verder: 'Mijn buurvrouw heeft nu ook een vriend. Weer helemaal gebonden. Als ze ergens heen gaat staat hij al klaar.' Ze schudde haar hoofd voor de tweede keer. 'Nee, ik moet er niet aan denken om iemand vierentwintig uur om me heen te hebben. En dan een vreemde!'

'Vierentwintig uur hoeft toch niet.' Ik was blij en opgelucht dat we op een nieuw spoor zaten. 'Een leuke latrelatie is nooit weg. Samen dingen doen als je er zin in hebt en voor de rest leidt ieder z'n eigen leven. Kom, je bent nog een jonge vrouw. Drieënzestig? Ga maar voor de spiegel staan. Zeker weten dat er nog mannelijke belangstelling genoeg voor je is.' Rita bloosde op een aandoenlijke manier.

'Nou ja... Dat merk ik ook wel. Maar dan echt alleen van mannen die kennelijk op zoek zijn naar zekerheid voor hun laatste jaren. En ik ben nou eenmaal niet het type dat krampachtig op zoek gaat naar...' Ze brak haar zin af en keek verschrikt rond, kennelijk in de war dat ze zich zo had laten gaan.

'Nooit van daten gehoord?' Het woord was gevallen. Ik had het in de groep gegooid als een steen in een vijver. Waarom ook niet? Ik date al langer. Na een huwelijk van zestien jaar waarin ik alsmaar bezig was geweest mijn echtgenoot uit zijn niet-aflatende winterslaap te halen wilde ik nu iets meer. Ik was niet van plan om het bij drieënveertig op te geven en mijn leven alleen maar gezapig te slijten bij nagels en eeltvoe-

ten. Het leven bestond uit veel meer! ‘Schrijf je in bij een goed bureau. Gewoon op internet kan ook. Ik doe het al een paar jaar. Joh, het is nog leuk ook. Je ontmoet allerlei types en je leert zoveel mensen kennen...’

‘Ja, maar jij durft dat soort dingen, Tamara!’ Rita keek de kring weer rond als een verschrikt konijn. ‘Ik zou niet weten hoe ik zo iets moest aanpakken. Zo’n eerste date, bedoel ik. Het is toch een volslagen vreemde en hoe stel je je dan op? Je gaat toch niet meteen de hele was buiten hangen en zeggen dat je iemand zoekt voor gezellige dingen en zo...’ Ik zag de kring bijna hardop nadenken over het toevoegsel ‘en zo...’

Sylvia haakte meteen in. ‘Tamara en ik daten al lang. En Jes ook, hè Jes? Niks om je dik om te maken. Je moet alleen even leren wat voor vlees je in de kuip krijgt. En niet denken dat de eerste ook meteen de beste is.’ Ze aarzelde een ogenblik. ‘Je bent toch zelf oud en wijs genoeg om te weten wat je wilt en niet wilt? Ligt aan jezelf. Keuze genoeg. ’t Ligt er maar net aan wat je zoekt...’

‘Vriendschap!’ Rita zei het met overtuiging. ‘Alleen maar vriendschap. Dat is genoeg voor mij. Ik hoef geen vent meer in mijn bed. Door de ziekte van Frank is seks toch al in het slop geraakt en ik heb er ook geen behoefte meer aan. Denk je dat mannen in zijn voor vriendschap? Ik bedoel: mannen onder de zestig dan. Of onder de vijfenvijftig? In elk geval een jongere. En gezond.’

Jessie schoot in de lach. ‘Onder de vijfenvijftig en gezond? Sorry, Rita, vergeet het maar! Of geloof je nog in sprookjes? Kom, denk reeel. De meeste kerels hebben het woord *fuck* sowieso breeduit op hun voorhoofd of een ander lichaamsdeel gedrukt staan. Als je gaat daten kom je maar eerst bij mij. Ik kan je er veel over vertellen. Tamara trouwens ook, en Syl. Je moet echt eerst wat regels leren! Strikt noodzakelijk. Maar oké, je bent een verstandige meid en je weet zelf wel hoever je wilt gaan.’

Nicole mengde zich in ons gesprek. ‘Ik heb ook al eens op het punt gestaan, zelfs datingsites bekeken. Maar het idee om er zelf op te staan? Jan en alleman reageert. Hoe kun je jezelf beschermen? Een kennisje van mij heeft het via een datingbureau gedaan voor hoger opgeleiden. Het heeft haar handenvol geld gekost en geen succes op-

geleverd. Een intellectueel is nog lang geen garantie voor karakter en een driesterrencertificaat op z'n innerlijk leven. Daar loopt me toch wat bij rond... De eerste date bleek een uroloog, die zijn tijd niet kon afwachten om haar het bed in te krijgen! Gelukkig was het geen gynaecoloog op zoek naar nieuwe genitale afwijkingen.'

Ik vond het weer tijd om in te grijpen en de scherpe kantjes eraf te halen. 'Rustig nou maar. Er zijn wel mannen die het eerlijk bedoelen.'

'Maar daar kun je met een lampje naar zoeken.' Sylvia lachte breeduit. 'Ik denk dat er een leerboek in de handel moet komen met richtlijnen: *Gelukkig via internetdating*. Zou een bestseller worden. Er zijn zoveel loslopende eenzamen. Alleen hebben ze geen gemeenschappelijk doel, maar zoveel persoonlijke motieven. Of waarom geen telefoonlijn? "Bent u serieus op zoek en wilt u tijd investeren? Toets één. Een snelle wip? Kies twee. Hebt u een of andere seksuele afwijking, wacht dan tot er een van onze drukbezochte psychiaters aan de lijn komt..." Je zou er werkelijk een boek over kunnen schrijven!'

'Een boek?' Ik keek de kring rond. 'Jongens, wat een idee... We zitten hier met vijf vrouwen, gevarieerd in leeftijd en in wat we zoeken. Laten we eerlijk zijn: het komt toch eigenlijk neer op geluk, een matje dat bij ons past zodat we aanvulling vinden in ons leven, ons weer compleet gaan voelen. Als we nu eens een pact sluiten... Niemand van ons staat te dringen om in de publiciteit te komen, dus we houden het geheim. We gaan een dagboek maken, ieder van ons, over wat we meemaken tijdens het daten. Rita, we helpen jou en geven je alle steun en adviezen die je nodig hebt om mee te doen. En dan maken we van onze dagboeken een gezamenlijk boek. Een niets verhullend boek over alles wat we meemaken. We vertellen over waarnaar we op zoek zijn, wie we ontmoeten en alle verdere details. Wél in anonimiteit zodat we onszelf beschermen en toch open kunnen zijn, zonder gevoelens van aarzeling of schaamte.'

Het was even stil. En er volgde een eerste discussie. Wel doen? Niet doen? Een volgende discussie: wie redigeert en corrigeert ons boek als het er eenmaal is? Een uitgever zoeken? Een uitgever die we kunnen vertrouwen en die deel gaat uitmaken van ons pact?

Wel... de tijd zal uitmaken of het boek er komt! Als je dit leest is het uitgekomen. Een mogelijke, kleine hulp bij het daten en bij het ontmoeten van alle soorten mannelijke kandidaten; leuke, minder leuke, slanke, dikke, sportieve, egoïstische, ingetogene, perverse... Kun je het aan?

Namens Jessy Tarini: Tamara.